

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 154-ҳадис

* أَزْهَدُ النَّاسِ مَنْ لَمْ يَنْسِ الْقَبْرَ وَالْبَلَىٰ وَتَرَكَ أَفْضَلَ زِينَةِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَآثَرَ مَا يَبْقَىٰ عَلَىٰ مَا يَفْنَىٰ،
وَلَمْ يَعْذِّ عَدَاً مِنْ أَيَّامِهِ وَعَدَّ تَفْسَهُ فِي الْمَوْتَىٰ. (رواه البيهقي عن الضحاك مرسلًا)

Инсонларнинг зоҳиди қабри ва чиришини унутмаган, дунё ҳаётидаги зийнатларнинг афзалини тарк этган, боқий қолувчи нарсани фоний бўлувчи нарсадан афзал билган, эртанги кунини ўз кунларидан ҳисобламаган ва ўзини ўликлар қаторида санаган кишидир.

Заҳҳок (розияллоҳу анҳу)дан. Байҳақий мурсал ҳолатда қилган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

